

یادداشت

تهران - ریاض؛ دوستی در مرز احتیاط

جلال خوش چهره

تحلیلگر مسائل بین‌الملل

تردید نباید کرد که آشتی تهران و ریاض، دستاوردی برای هر دو سوی بازیگران قدرتمند منطقه خلیج فارس است. با این حال هنوز این گمان به قوت خود باقی است که آیا این آشتی را باید به مثابه چیدن میوه کال از درخت، بر حسب اضطرار تفسیر کرد؟ یا ناشی از اراده‌های مشترک برای انتخاب رویکرد تازه میان دو رقیب نزدیک به دشمنی در خدمت به دوستی و عادی شدن روابط خواند؟ هر چه هست، بدگمانی‌ها که بخش بزرگی از آن در بستری از همت، در حال حاضر می‌توان آن را به فال نیک گرفت و برای استمرار و دوری آن از گزند ماجراجویان داخلی و خارجی دعا کرد. روابط دولت‌ها همواره از یک اصل متابعت می‌کنند؛ اینکه خطرات و دشمنان مشترک میان آنها، پایه دوستی‌ها یا آغاز آن می‌شود. اکنون تهران و ریاض با درک منظومه‌ای از تحولات که منطقه و جامعه جهانی را در بر گرفته، ترجیح خود را از ادامه دشمنی و مناقشات فرساینده، بر تنش زدایی و ابراز علاقه برای شروع تازه در روابط تغییر داده‌اند. این تغییر نه به معنای دگردیسی در رویکرد اصولی آنان، بلکه بهادادن بیشتر به دیپلماسی هنجارگرا در روابطی است که اصلاح آن برای دو طرف اهمیت استراتژیک دارد. از این رو با وجود همه بدگمانی‌ها که بخش بزرگی از آن در بستری از واقعیت‌های تاریخی، ژئوپلیتیک و ایدئولوژیک معنا می‌یابد، اما نباید فراموش کرد که هنر دیپلماسی، همواره کوشش برای حل درگیری‌هاست و نه دستاورد کامل در این باره. به عبارتی دیگر، هیچ گاه نمی‌توان همه اختلافات ریشه‌دار میان دولت‌ها را حل کرد. نمونه‌اش روابط حسنه امروز ژاپن با کشورهای آسیای شرقی است که همچنان زخوهای کهنه نظام استعماری و توسعه‌طلبانه ژاپن نظامی‌گرای گذشته را در دل و ذهن دارند. مهم این است و روشن شود تهران و ریاض آیا در این دوران شبیه به ماه عسل روابط، اهداف کوتاه مدت، میان مدت و یا بلندمدت را در دستور کار خود دارند؟ هر یک از موارد بالا، چشم اندازی متفاوت را پیش رو قرار می‌دهند. بسا از همین روست که دو طرف با احتیاط، گام‌های نزدیکی به یکدیگر را برمی‌دارند. اعتماد هنوز گوهر گمشده این نقطه عطف تازه در روابط دو کشور است. سایه سنگین گفت‌وگوهای امنیتی نسبت به گفت‌وگوهایی که لباس منافع اقتصادی را بر تن روابط تازه پوشانده، گواهی بر مدعای اعتماد نیم بندی است که همچنان طرف‌ها به یکدیگر ابراز می‌کنند. جالب اینکه در همین چارچوب، منطقه خلیج فارس در پهنه خاورمیانه، همچنان با مشکلات ساختاری دست‌وپنجه نرم می‌کند. منطقه هنوز فاقد ساختار بازدارنده مبتنی بر همکاری منطقه‌ای برای امنیت آن است. در این حال اعزام هزاران تنگنادر آمریکایی و نواهای جنگی به منطقه بر ضد ناآرام آن افزوده است. همچنان اختلافات میان دولت‌های منطقه پایدار است. رقابت‌های ایدئولوژیک-هژمونیک حتی به صورت تعدیل یافته، وجود دارد. کانون مناقشه خاورمیانه؛ یعنی اسرائیل یک متغیر اصلی است و احساس تهدید هر یک از دولت‌ها نسبت به هم پایان نیافته است. سرانجام اینکه منطقه همچنان با دو رویکرد مناقشه‌زا دست به گریبان است: هواداران نظام سنتی حاکم بر منطقه و آنان که خواستار تجدیدنظر بر این نظام بوده و در این راه تلاش می‌کنند. واقعیت‌های جاری در منطقه و آنچه بر گونه تازه روابط تهران و ریاض قابل تفسیر و تحلیل است؛ پرهیز از تزیین بدگمانی و خوش‌بینی انتزاعی است. مرور سرفراز اخیر «حسین عبداللهیان» وزیر امور خارجه به ریاض و جد و گفت‌وگوهایش با همتای سعودی خود «فیصل بن سلمان» و نیز «محمد بن سلمان» ولیعهد عربستان، دستمایه‌ای نزدیک به واقعیت در اختیار می‌گذارد. این دستمایه تفسیری-تحلیلی بیرون از این چارچوب نیست که در حال حاضر به هر دلیل، اکنون طرف‌ها بر سر حداقلی از اشتراک نظر، توافق کرده‌اند؛ اینکه در رفتارشان از چه چیزی پرهیز کنند. نه اینکه چه کاری را باید انجام دهند. این حداقل هم در نوع خود دستاوردی مهم و راهگشا برای ترسیم اوضاع در آشفتنی منطقه می‌تواند باشد. اگرچه هنوز تا دستاورد ملموس و روشن راه دراز باقی است. امتیاز تهران و ریاض در رویکرد هشیارانه و تازه خود، یافتن نقطه تعادل در روابط تنش‌ی است که سال‌هاست منطقه را دچار خود کرده است. شناسایی نقطه تعادل از سوی دو طرف، همانا پای بردن به این واقعیت است که هیچ‌یک قادر به حذف و یا نادیده گرفتن آن دیگری در معادلات منطقه نیست. آنان در یافته‌اند که ادامه بدگمانی‌ها بستر ساز فاجعه برای همه ساکنان منطقه خواهد شد. این درس دیپلماسی است که تلفیق استراتژی «توازن قدرت» با «دیپلماسی همکاری» اگر قادر به حذف اختلاف نیست، اما می‌تواند تأثیر آن را کاهش دهد. دو پایتخت این سو و آن سوی خلیج فارس، سرانجام دریافته‌اند که داشتن «زور» به تنهایی کافی نیست، بلکه مهارت داشتن در سیاست لازم است. این هر دو، لازم و ملزوم یکدیگرند. نگاه امیدوارانه به روابط تنش‌زای تهران-ریاض با این خط‌رویه‌روست که عوامل تأثیرگذار می‌توانند هر لحظه آن را دچار آسیب کنند. عواملی چون اسرائیل؛ پلاتکلیفی در اختلافات هسته‌ای ایران و غرب؛ گسترش حضور نظامی ایالات متحده در آب‌های خلیج فارس؛ گروه‌های فلسطینی، مناقشات و بی‌ثباتی‌های جنگی در یمن، رقابت‌ها در عراق، سوریه و تا حدودی در لبنان و سرانجام تحریم‌ها علیه ایران. آنچه روشن است، اینکه تهران و ریاض، علاوه بر نتایجی که از تنش زدایی در روابط دوجانبه دنبال می‌کنند، اهداف راهبردی خود را نیز در سطح منطقه و جامعه جهانی در نظر دارند. بررسی هر یک از این اهداف مجالی بیشتر می‌طلبد که از حوصله این ستور بیرون است. علی‌الحد، نزدیکی تهران-ریاض را به فال نیک باید گرفت و برای حفظ، استمرار، گسترش و مصون ماندن آن از گزند تندرروهای مرکز گریز، امیدوار بود.

امیررضا واعظ آشتیانی در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

تک صدایی راه به جایی نمی‌برد

باید اجازه داد جریان‌های سیاسی در انتخابات شرکت کنند

چهارشنبه ۱۴۰۲.۰۶.۰۱
شماره ۱۶۲۹ پنجم
ارمان ملی.ir
۰۶ مهر ۱۴۴۵ / ۲۳ آگوست ۲۰۲۳

برخی به دنبال مشارکت

حداقلی برای پیروزی در

انتخابات هستند

قرار نیست همه اتفاقات

خوب در فضای تک‌صدایی

رخ‌بدهد

اصولگرایان نباید به دنبال

سهم‌خواهی از یکدیگر

باشند

آرمان ملی- احسان انصاری: در حالی که اصلاح‌طلبان هنوز استراتژی خود را برای انتخابات مجلس مشخص نکرده‌اند که بیشتر نیز به دلیل عملکرد ناهادهای نظارتی در انتخابات گذشته است، اصولگرایان از هم‌انگونی در حال فراهم کردن زمینه‌های حضور در انتخابات هستند. با این وجود تندرروهای جریان اصولگرایی بسیاری از معادلات انتخاباتی این جریان را به هم زده‌اند و قدرت تصمیم‌گیری و اجماع را از رهبران این جریان گرفته‌اند. در چنین شرایطی است که برخی از اصولگرایان به دنبال یک انتخابات با مشارکت حداقلی برای پیروزی در انتخابات هستند. برخی طیف‌های اصولگرایی مانند طیف منتسب به محمدباقر قالیباف نیز مدعی محوریت اجماع در این جریان هستند. رویکردی که مورد تأیید طیف‌های تندرو نیست و به همین دلیل این احتمال وجود دارد که جریان اصولگرایی در آستانه انتخابات مجلس دچار چنددستگی شود. «آرمان ملی» برای تحلیل و بررسی این موضوع با امیررضا واعظ آشتیانی، فعال سیاسی اصولگرا و معاون سابق وزارت صمت گفت‌وگو کرده است. واعظ آشتیانی معتقد است: «باید شرایط برای چندصدایی در جامعه ایجاد شود تا جریان‌های سیاسی بتوانند در فضای انتخاباتی با هم رقابت کنند. یک جامعه پویا و باشناط جامعه‌ای است که در آن چندصدایی وجود داشته باشد و از این چندصدایی در نهایت به سود منافع ملی تمام شود. به هر حال تک‌صدایی در جامعه دارای عوارضی خواهد بود که می‌تواند بازدارندگی ایجاد کند. این در حالی است که در شرایط کنونی کشور به این نیاز دارد که در حوزه‌های مختلف از افراد متخصص و متعهد استفاده شود. اینکه برخی گمان می‌کنند همه اتفاقات خوب در فضای تک‌صدایی رخ می‌دهد اشتباه است. ما باید به سمتی حرکت کنیم که زمینه‌های چندصدایی را در جامعه به وجود بیاوریم تا بتوانیم از این آیین بهترین‌ها را انتخاب کنیم. در ادامه این گفت‌وگو را می‌خوانید.

اصولگرایان با چه رویکردی وارد انتخابات مجلس آینده خواهند شد؟ آیا دودستگی که در شرایط کنونی در جریان اصولگرایی به وجود آمده اجازه می‌دهد این جریان در نهایت به صورت واحد در انتخابات حضور پیدا کند؟

در همه انتخابات باید رقابت سیاسی وجود داشته باشد. اگر رقابت سیاسی وجود نداشته باشد نتیجه رقابت هر چه باشد مطلوب نخواهد بود. البته رقابت سیاسی با عناد و دشمنی و تهمت و افترا تفاوت دارد و این موارد نباید در فضای انتخابات وجود داشته باشد. ما باید بین رقابت سیاسی و عناد و دشمنی تفاوت قائل شویم و هر کدام را جداگانه در نظر بگیریم. نکته مهمی که در این زمینه وجود دارد این است که تک‌صدایی راه به جایی نمی‌برد و باید تلاش کنیم چندصدایی را در جامعه ایجاد کنیم. اگر قرار است تک‌صدایی ادامه داشته باشد در درون این تک‌صدایی چالش‌ها و نزاع‌های ایجاد خواهد شد که پیامدهای منفی برای جامعه خواهد داشت. انسان در ذات خود جاه طلب و قدرت طلب است. در چنین شرایطی اگر رقیبی نیز برای خود نبیند شدت آسیب‌ها بیشتر خواهد شد. به همین دلیل نیز من معتقدم باید شرایط برای چندصدایی در جامعه ایجاد شود تا جریان‌های سیاسی بتوانند در فضای انتخاباتی با هم رقابت کنند. یک جامعه پویا و باشناط جامعه‌ای است که در آن چندصدایی وجود داشته باشد و از این چندصدایی در نهایت به سود منافع ملی تمام شود. به هر حال تک‌صدایی در جامعه دارای عوارضی خواهد بود که می‌تواند بازدارندگی ایجاد کند. این در حالی است که در شرایط کنونی کشور به این نیاز دارد که در حوزه‌های مختلف از افراد متخصص و متعهد استفاده شود. اینکه برخی گمان می‌کنند همه اتفاقات خوب در فضای تک‌صدایی رخ می‌دهد اشتباه است. ما باید به سمتی حرکت کنیم که زمینه‌های چندصدایی را در جامعه به وجود بیاوریم تا بتوانیم از این آیین بهترین‌ها را انتخاب کنیم.

آیا چنین اراده‌ای برای تبدیل تک‌صدایی به چند صدایی مشاهده می‌کنید؟

ما باید دیدگاه‌ها و جریان‌های فکری و سیاسی را در معرض سیاست‌ورزی و سیاست‌گذاری قرار بدهیم تا از اعمال نفوذ افراد غیر رسمی و غیر مرتبط جلوگیری شود. البته این وضعیت تنها در ایران وجود ندارد و در کشورهای دیگر نیز سازمان‌های غیررسمی در بسیاری از مسائل اعمال نفوذ می‌کنند. ما باید تلاش کنیم از فرهنگ سیاسی و اجتماعی که در کشور وجود دارد اعمال خوبی بیرون بیاوریم. عملی خوب است که در حوزه فرهنگ می‌تواند آندیشه و احساس را منتولر کند. به همین دلیل من بر این باور هستم که برای مجلس آینده افراد آگاه، نجبه و به روز در رقابت‌های انتخاباتی حضور داشته باشند. کسانی باید در مجلس آینده حضور داشته باشند که در مرحله نخست نسبت به مشکلات کشور آگاهی و راحل داشته باشند و در مرحله دوم قوانین را بشناسند و بتوانند قوانینی را تصویب کنند که متناسب با شرایط روز جامعه باشد. نکته دیگر اهمیت نیروی انسانی و مجریان قانون است که از اهمیت زیادی برخوردار است. ما باید به سمتی حرکت کنیم که در حوزه‌های مختلف کادرسازی کنیم تا بتوانیم از نیروهای متخصص و مجرب استفاده کنیم. این عوامل باعث می‌شود کشور در عین حالی که در حال توسعه است و اقتداری که به دست آورده از نیروی انسانی مجرب و متخصص نیز در زمینه‌های مختلف استفاده کند. این رویکرد مستلزم داشتن یک مجلس مقتدر است. این در حالی

قوای سه‌گانه باید به هم کمک کنند و نباید شرایط به شکلی باشد که در مقابل هم قرار بگیرند. از سوی دیگر اینکه انتظار داشته باشیم مجلسی تشکیل شود که مطیع دولت باشد و یا دولتی وجود داشته باشد که مطیع مجلس باشد به نتیجه مطلوب نخواهد رسید. در عین حال مجلس و دولت نباید در مقابل هم قرار بگیرند و با هم چالش داشته باشند. در چنین شرایطی نیز فرصت‌ها، منابع و زمان از دست خواهد رفت و چالش‌های کشور روز به روز بیشتر می‌شود

یک مجلس مقتدر می‌تواند زمینه‌های به وجود آمدن یک دولت مقتدر را ایجاد کند. ما هیچ گاه نمی‌توانیم عنوان کنیم یک مجلس موفق است در حالی که دولت ناموفق است. چنین چیزی وجود ندارد و دولت و مجلس باید با هم از اقتدار و کارایی لازم برخوردار باشند.

رابطه مجلس با دولت سیزدهم به چه میزان در این وضعیت قرار داشت؟ آیا مجلس در مقابل دولت از اقتدار کافی برخوردار بود؟

قوای سه‌گانه باید به هم کمک کنند و نباید شرایط به شکلی باشد که در مقابل هم قرار بگیرند. از سوی دیگر اینکه انتظار داشته باشیم مجلسی تشکیل شود که مطیع دولت باشد یا دولتی وجود داشته باشد که مطیع مجلس باشد به نتیجه مطلوب نخواهد رسید. در عین حال مجلس و دولت نباید در مقابل هم قرار بگیرند و با هم چالش داشته باشند. در چنین شرایطی نیز فرصت‌ها، منابع و زمان از دست خواهد رفت و چالش‌های کشور روز به روز بیشتر می‌شود. در نتیجه مجلس، دولت و قوه قضائیه باید از فرصت‌های موجود به خوبی استفاده کنند و در عین حالی که در حوزه‌های خود مطالبه‌گری می‌کنند وظایف خود

در همه انتخابات باید رقابت سیاسی وجود داشته باشد. اگر رقابت سیاسی وجود نداشته باشد نتیجه رقابت هر چه باشد مطلوب نخواهد بود. البته رقابت سیاسی با عناد و دشمنی و تهمت و افترا تفاوت دارد و این موارد نباید در فضای انتخابات وجود داشته باشد. ما باید بین رقابت سیاسی و عناد و دشمنی تفاوت قائل شویم و هر کدام را جداگانه در نظر بگیریم

از نیز در چارچوب قانون اساسی انجام بدهند. ما باید قوانین و مقررات خوبی داشته باشیم تا بتوانیم به اهدافی که در دستور کار قرار داد دست پیدا کنیم. دولت‌ها نیز باید برنامه‌های توسعه را به درستی انجام بدهند. واقعا جای تأسف دارد که بر اساس برآوردهایی که صورت گرفته در حدود ۷۵ درصد برنامه توسعه ششم محقق نشده است. این واقعیت تلخ نشان می‌دهد که دولت‌ها هیچگاه اعتقاد به برنامه‌های توسعه‌ای نداشته‌اند و بیشتر سلیقه‌ای اعمال مدیریت کرده‌اند. اگر پس از سال‌ها اقتصاد ما در نقطه کنونی است به این دلیل است که دولت‌ها بر اساس سلیقه عمل کرده‌اند. در واقع سلیقه‌های دولت‌ها نسبت به برنامه‌های توسعه پنج ساله و چشم‌انداز بیست ساله اولویت داشته است. به همین دلیل نیز امروز ۸۵ درصد اقتصاد کشور در اختیار دولت قرار دارد و دولت روز به روز چاق‌تر شده است و اهتمام دارد که همچنان نیز چاق‌تر شود حاصل همین رویکرد سلیقه‌ای است که در دهه‌های گذشته در مدیریت کشور اعمال شده است. این وضعیت درباره مجالس گذشته نیز وجود دارد و مجالس گذشته نیز دولت‌ها را به اجرای برنامه‌های توسعه‌یاداد نکرده‌اند. هنگامی که برنامه پنج سال تدوین می‌شود به معنای این است که برای مدیریت کشور ریل‌گذاری صورت گرفته است. به همین دلیل نیز مجالس موظف هستند در زمان که دولت‌ها از این ریل خارج شدند آنها را به مسیر اصلی خود بازگردانند.

ارزیابی شما از رفتارشناسی جبهه پایداری برای حضور در انتخابات چیست؟ اصولگرایان چگونه می‌توانند با توجه به رویکرد جبهه پایداری به اجماع دست پیدا کنند؟

اصولگرایان تاکنون نتوانسته‌اند به یک جمع‌بندی نهایی درباره نحوه حضور در انتخابات دست پیدا کنند. به تعبیر دیگر هنوز دود سفید از دود کش‌های طیف‌های مختلف اصولگرایی خارج نشده است. با این وجود من امیدوارم این اتفاق هرچه زودتر رخ بدهد. اصولگرایان به خوبی می‌دانند که چنددستگی ممکن است چه پیامدهای سیاسی برای آنها به وجود بیاورد. این اتفاقی است که در گذشته بارها آن را تجربه کرده‌اند. بدون تردید متفرق شدن اصولگرایان می‌تواند به افزایش میزان آرای رقبای سیاسی منجر شود. البته در شرایط کنونی برخی بر این باور هستند که اگر مشارکت حداقلی در انتخابات صورت بگیرد آنها می‌توانند برنده انتخابات باشند. این در حالی است که فرمایشات مقام معظم رهبری بیانگر این است که در انتخابات آینده یک حضور حداکثری صورت بگیرد. انتخابات در شرایطی دارای فضای نامطمئنی خواهد شد که همه گروه‌های سیاسی در آن حضور داشته باشند و با هم گفت‌وگو کنند و برنامه‌های خود را به مردم ارائه کنند. اصولگرایان با توجه به تجربه‌های تلخی که در گذشته در زمینه متفرق شدن پشت‌گذاشته و آثار آن دارند اینده نباید به دنبال سهم خواهی بیشتر از یکدیگر حرکت کنند. اصولگرایان باید به دنبال شایسته‌سالاری در انتخاب افراد باشند و از کسانی در لیست‌های انتخاباتی خود استفاده کنند که از توانایی حضور در مجلس و حل مشکلات مردم برخوردار باشند. یکی از اتفاقاتی که ممکن است در سرنوشت اصولگرایان در انتخابات آینده تأثیرگذار باشد سهم خواهی و استفاده سیاسی از افراد در لیست‌های انتخاباتی است. من امیدوارم این اتفاق رخ ندهد و اصولگرایان در نهایت به این سمت حرکت نکنند. از سوی دیگر امیدوارم فضا برای مشارکت همه جریان‌های سیاسی در انتخابات فراهم شود تا شاهد برگزاری یک انتخابات پر شور و رقابتی باشیم.

آنکه سرمایه‌گذاری‌های کلان یا دفاع از یکدیگر در برابر خطرها و تهدیدها. اکنون روابط ایران و عربستان دوستانه و مثبت است با چشم‌انداز رابطه راهبردی شدن که برای آن شرایط باید برنامه‌ریزی شود، زمانبندی شدن و بسیاری کارهای دیگر. وی افزود: این نوع سخن گفتن‌ها که ارتباط ایران و عربستان به معنی ارتباط عربستان و آمریکا است، عملاً باعث تحریک آمریکا می‌شود. ما نیاز نداریم که بگوییم ارتباط خوب ما یعنی ایجاد رابطه به میان عربستان و آمریکا باید بگذاریم نتایج خودشان سخن گویند. به هر حال سطح حضور آمریکا در منطقه کمتر شده است اما عربستان هم ارتباطش را با آمریکا حفظ می‌کند و هم ارتباطش را قبل از ارتباطش با ایران بر شکل ارتباطش با روسیه و چین طراحی کرده بود. این کشور در جهت توازن قدرت در عرصه بین‌المللی حرکت می‌کند.

نگره

ارائه آمار باز هم خبر ساز شد

روز پنجشنبه ۲۶ مرداد ماه بود که سید ابراهیم رئیسی در «دومین جلسه رفع مشکلات خاص تولیدکنندگان»، حاضر شد و گفت: مدیران دستگاه‌های اجرایی و مدیران شرکت‌های تولیدی و صنعتی نیز باید مجاهدانه و پیگیرانه مسائل، وظایف و مأموریت‌های خود در امر رونق تولید در کشور دنبال کنند. در این جلسه، مدیران شرکت‌های «هلدینگ پیشران الکترونیک شریف (توسن خودرو)»، «کارخانجات صنایع کاغذی زاگرس»، «پروژه مسکن سبحان قرچک»، «شرکت سرجین بافت پهنپانی» و «شرکت ایران ترانسفو» در حضور وزرای صنعت، معدن و تجارت، راه و شهرسازی و نیرو، معاون اجرایی رئیس‌جمهور، رئیس کل بانک مرکزی، رئیس سازمان استاندارد و رئیس سازمان تعزیرات حکومتی حضور داشتند و به بیان مسائل و مشکلات شرکت‌های تولیدی و صنعتی خود پرداختند. هر چند بخش زیادی از جلسه با همان تعارفات مرسوم و وعده‌های همیشگی همراه بود، اما بخش‌هایی داشت که تا حدودی تعجب ناظران را برانگیخت و بخشی از آن مربوط به سخنان مدیر شرکت «ایران ترانسفو» بود. مدیر شرکت ایران ترانسفو ضمن گلایه از انباشت مطالبات این شرکت از شرکت‌های تولیدی، در زمینه مساعدت برای امکان تخصیص کالاهای غیر گمرکی خریداری شده و تجدیدنظر در خصوص تهاوت‌بدهی ارزی شرکت‌های این شرکت در خواست‌هایی را داشت. اما مساله این بود که رئیس شرکت ایران ترانسفو اما راه‌هایی دربارہ وضعیت این کارخانه ارائه می‌داد که نشان از صادرات عالی و تراز مالی درخشان این کارخانه داشت، اظهاراتی که شاید با جمع‌تاز کارگران این مجموعه و همچنین مطالبه مالی بالای این کارخانه تولیدی از تواترین چندان همخوانی نداشت. کارمندان رئیس شرکت در میان سخنانش به حضور دفعه قبل سید ابراهیم رئیسی در این کارخانه و حل مشکلات کارخانه از آن زمان تاکنون اشاره می‌کند. در جست‌وجوها، اما مشخص شد که منظور از بازدید قبلی ابراهیم رئیسی مربوط به زمانی است که وی ریاست قوه قضائیه را بر عهده داشته است. شهر پر ماه سال ۹۸ در جریان سفر رئیس قوه قضائیه به استان زنجان گروهی از کارگران کارخانه ایران ترانسفو که به علت واگذاری نادرست کارخانه‌شان به بخش خصوصی، با مشکلات مالی و معوقات طولانی مدت روبه‌رو شده بودند، با رئیس قوه قضائیه دیدار و مشکلات خود را مطرح کردند. پس از صحبت‌های کارگران، سید ابراهیم رئیسی با تأکید بر پیگیری حل مشکلات این کارخانه به رئیس کل دادگستری و استاندار زنجان دستوری ویژه برای حل مشکلات کارگران صادر کرد؛ همچنین یکی از مصوبات سفر رئیس قوه قضائیه وقت به استان زنجان که در جلسه شورای اداری مطرح شد، حل مشکلات و گره شرکت ترانسفو زنجان بود. در آن زمان نیز این شرکت در پی واگذاری ۷۲ درصد سهام با مخاطره جدی توقف فعالیت‌های بانکی و تولیدی مواجه شده و در مسیر ورشکستگی و تعدیل نیروی انسانی قرار داشت که با دستور رئیس قوه قضائیه دادگستری استان زنجان به این موضوع ورود کرد. از فاصله شهریور سال ۱۳۹۸ تا امروز حدود ۴ سال گذشته و حالا این شرکت مدعی است که کارنامه درخشانی از خود به جای گذاشته و مادر این گزارش می‌توانیم درایم ابعاد مختلف وضعیت مالی و اقتصادی این مجموعه بزرگ را واکاوی کنیم.